

Sammendrag, Britt Hansen

Tittel: ”Kem kjem og tar Lofoten no”?

Avhandlingen dreier seg om forhandlinger om steders meningsinnhold gjennom tid. Den er en analyse av hvordan erfaringsnære relasjoner mellom folk og land skaper meningsbærende steder. Gjennom konstruksjonsprosessen blir stedene metonymiske tegn og en del av menneskenes identitet som gir en følelse av tilhørighet. Steder skaper fellesskap.

De samme tegn og symboler som bidrar til tilhørighet lokalt, blir i økende grad brukt instrumentelt for å fremme turisme som næring. I rekonstruksjonsprosessen får tegnene og symbolene et delvis nytt kognitivt innhold som gjennom turistenes fysiske tilstedeværelse påvirker den lokale, erfaringsnære opplevelsen av steder. Sted og rom opptrer i et dialektisk forhold, det ene påvirker det andre.

Geografisk befinner jeg meg i Stamsund, et fiskevær i Lofoten. Både Stamsund og Lofoten fremstår som analytiske arenaer i avhandlingen. Fiskehjell og plaststoler kan stå som metaforer for to næringer som lokalt delvis blir ansett å ha ulikt verdiinnhold. Fiskehjelene må fylles med fisk og plaststolene med turister for at det skal bli arbeidsplasser og livsgrunnlag for bosetningen. Fisken har gjennom sin biografi en større symbolverdi enn turister, og i prosessen blir maskuline uttrykk delvis feminisert. Avhandlingen vil drøfte hvordan og av hvem meningsinnholdet blir forhandlet.

Den sosiale strukturen som kommer til uttrykk gjennom ”taskscape” (Ingold 2000), viser seg i form av en kjønnnet arbeidsdeling. Det betyr at landskapet gjennom ”taskscape” skaper ulike sosiale rom (Tilley 1994) for menn og kvinner, og for forskjellige menn og kvinner. Den erfaringsnære opplevelsen av omgivelsene vil alltid være subjektiv. Arbeidsdelingen bidrar til ulike erfaringer, og den skaper en opplevelse av både forskjellige og felles former for tilhørighet. Noen sosiale rom er felles, andre er kjønnnet. Implisitt fører ulike erfaringer til ulike syn på fremtiden.

Norske myndigheter har definert turistnæringen til en distriktsnæring og til en kvinnedominert næring. Jeg vil argumentere for at myndighetene gjennom dette politiske budskapet og de strukturerende virkemidlene som følger med, bidrar til å opprettholde eller styrke skillelinjene som skaper maktforskjeller mellom sentrum og distrikt, og kanskje også mellom kjønnene.